

РЕШЕНИЕ

№ 1418

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-14, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: П. Георгиева

при участието на секретаря Капка Н. Лозева
като разглежда докладваното от П. Георгиева Търговско дело №
20221100900720 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.29, ал.1, предл.3 от ЗТРРЮЛНЦ.

С исковата молба „И.,В.И К.“ ООД против „М.У.“ ЕООД предявява иск за признаване за установено несъществуването и невярно вписано обстоятелство – вписаното по партидата на ответното дружество седалище и адрес на управление, а именно гр.София, 1001, район Триадица, бул.“***** и заличаването му след постановяване на съдебното решение. Твърди се, че ищецът е собственик на недвижимия имот, но управлението на търговското дружество „М.У.“ ЕООД не се осъществява на този адрес, поради което това заявено и вписано в търговския регистър обстоятелство е неистинско.

Ответникът не е подал писмен отговор.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните по свое убеждение, прие за установено от фактическа страна следното:

От извършената служебна справка по реда на чл. 23, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ по партидата на ответното дружество се установява, че то е вписано в търговския регистър на 25.01.2013 г. въз основа на заявление образец А4 с номер 20130121150016, с предишно наименование „Г.У.Г. 1" Дружеството е с вписан предмет на дейност консултантска дейност, производство, внос-износ и търговия на едро и дребно, търговско посредничество на български и чуждестранни физически и юридически лица, придобиване на дялове и акции от други дружества, извършване на услуги, както и всякакви други дейности, разрешени от българското законодателство при съобразяване и спазване на всякакви лицензионни, регистрационни или други изисквания. Управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е А.Е.К..

От представените с исковата молба писмени доказателства нот.акт № 157, том I, дело № 144/2008 г. на Нотариус с рег. № 272 на НК и район на действие СРС и справка в ТРРЮЛНЦ по партидата на ищеца, се установява, че той е собственик на самостоятелни обекти в сградата, находяща се в гр.София, бул.“*****, но с различно предназначение, както и че вписания в ТРРЮЛНЦ седалище и адрес на управление на ищцовото дружество са на същия адрес. Този адрес е вписан и като седалище и адрес на управление на ответното дружество на 15.01.2015 г. и същият е посочен и в дружествения договор от 09.09.2019 г. От

страна на ответника не се представиха доказателства, че на този адрес фактически да е била осъществявана дейност от дружеството. Същата има различен предмет от осъществяваната от ищцовото дружество дейност, не е налице и друга връзка от каквото и да е естество помежду им.

От справка в ТРРЮЛНЦ се установява още, че този адрес е посочен като седалище и адрес на управление и на други търговски дружества – „М.Р.“ ЕООД с ЕИК *****, „М.Т.“ ЕООД с ЕИК ***** и др.

При тези данни съдът намира предявеният иск, с който се цели установяване вписването на несъществуващо обстоятелство – че вписаното в регистъра обстоятелство седалище и адрес на управление е неистинско за *основателен*. Действително, в Тълкувателно решение на ОСГК № 1 от 6.12.2002 г. по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК на ВКС са разгледани само две хипотези на несъществуващо обстоятелство: 1) липсващо (невзетото) решение на орган на дружеството, за което е допуснато вписване в търговския регистър, в който случай е налице неистинско удостоверяване, тъй като удостовереното обстоятелство не е съществувало и то към датата на регистърното решение и 2) вписване на обстоятелство, което е съществувало, но по-късно по исков ред е установена нищожността му), като и в двата случая последица от установяване несъществуването му е заличаване на вписването с действие *занапред* (ex nunc). С това обаче не изчерпват хипотезите на чл. 29, ал. 1, предл. трето от ЗТРРЮЛНЦ, доколкото третира само хипотезите, при които несъществуването на вписаното обстоятелство е обусловено от липсата на волеизявление на съответния дружествен орган (при невзетото решение), от което се твърди, че произтича, или от опорочаване на самото волеизявление, поради противоречие с императивни норми на закона, или пък - от приемането на решението извън пределите на компетентност на дружествения орган, от когото изхожда. В този смисъл е и Решение №579/17.09.2021 г. на САС, ТК, 9 състав по в.търг. дело № 311 по описа за 2021 г. и др.

Съгласно дефинитивната норма на чл. 12 от ТЗ, седалището на търговеца е населеното място, където се намира управлението на дейността му, а неговият адрес е адресът на нейното управление. В Търговския закон няма дадена дефиниция на понятието „адрес“, поради което и същото следва да се извлече от Закона за гражданска регистрация – чл. 89, ал. 1, ал. 2 и, ал. 3 от ЗГРП. Седалището и адресът на управление са елементи от статуса на търговското дружество като правен субект, които го индивидуализират в търговския оборот, представляват задължителни реквизити от съдържанието на дружествения договор (устава) и подлежат на вписване по партидата му в търговския регистър (чл. 115, т. 1 от ТЗ), като търговецът е длъжен ги посочва в търговската си кореспонденция (чл. 13, ал. 1 от ТЗ). По отношение на тези обстоятелства е приложим принципът за истинност на заявеното за вписване обстоятелство, която заявителят потвърждава с нарочна декларация по чл. 13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ. Вписването на адреса на управление като индивидуализиращ белег на търговското дружество се извършва въз основа на простото твърдение на заявителя, като проверката на регистърния орган е формална и се ограничава до наличието на този реквизит в устава на дружеството и приемането му от надлежен орган. Адресът на управление обаче следва да бъде достоверен и да не въвежда третите лица в заблуждение относно действителния адрес, на който се осъществява управлението на дейността на търговеца (което е изрично предвидено относно фирмата на търговеца в нормата на чл. 7, ал. 2 от ТЗ).

Управлението на едно търговско дружество от своя страна предполага наличие на канцелария, офис, където то осъществява дейност. Следователно седалището и адресът на управление на търговеца са населеното място и конкретния адрес в него, на който търговецът поддържа офис, в който осъществява управлението на търговската си дейност. С оглед на това и за да се приеме, че обстоятелството, което е вписано партидата на „М.У.“ ЕООД, че седалището и адресът му на управление се намират в гр. София, бул. „*****, ет.

4, не е валидно възникнало към 15.12.2015 г., трябва да се установи по делото, че към тази дата на посочения адрес търговското дружество не е имало канцелария, в която да се извършва управлението на неговата търговска дейност. Този факт е отрицателен такъв и не подлежи на доказване в гражданския процес, поради което и в тежест на ответника по делото е да установи положителния факт, който го ползва в процеса, че към 15.12.2015 г. е имал офис на адреса гр. София, бул. „*****“, ет. 4. По делото обаче от „М.У.“ ЕООД не са представени абсолютно никакви доказателства, от които да се установява, че то е поддържало канцелария, офис на този адрес нито към 15.12.2015 г., нито в който и да е момент след това. Ето защо, за тази страна са и неблагоприятните последици от неангажиране на достатъчно доказателства и съдът следва да приеме, че към 15.12.2015 г. то не е имало канцелария, в която да е извършвало управлението на дейността си на адреса в гр. София, бул. „*****“, ет. 4, като то няма такава и към настоящия момент на този адрес.

След като още към датата на заявлението търговецът не е имал действително намерение да извършва управлението на дейността си от този адрес или макар и при наличието на такова намерение не е могъл да осигури действителното му ползване за тази цел в разумен срок, с договор с вещноправно транслативно или конститутивно действие или на облигационно основание (наем, заем за послужване) следва да се приеме, че вписаното обстоятелство е несъществуващо като несъответстващо на действителното правно и фактическо положение. Когато дружеството не е осъществявало и не осъществява управлението на търговската си дейност на вписания по партидата му адрес е налице несъвпадение между правното положение, произтичащо от вписването на това обстоятелство и от установения в чл. 10 от ЗТРРЮЛНЦ принцип на доверие в търговския регистър, от една страна и фактическото такова от друга, свързано с изискването за истинност на вписаното обстоятелство, което следва да бъде отстранено с иск за установяване на неговото несъществуване, въз основа на решението по който същото да бъде заличено от търговския регистър по партидата на търговеца.

С оглед на горното, предявеният иск следва да се уважи, като се постанови заличаване на вписаното несъществуващо обстоятелство –адреса на управление, по партидата на „М.У.“ ЕООД в Търговския регистър и РЮЛНЦ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по иск с правно основание, чл. 29, ал. 1, предл. 3-то от ЗТРРЮЛНЦ, предявен от „И.,В.И К.“ ООД с ЕИК ***** срещу „М.У.“ ЕООД с ЕИК *****, че с вписване № 20150115140738 по партидата на „М.У.“ ЕООД с ЕИК ***** е вписано несъществуващо обстоятелство, а именно: седалище и адрес на управление гр.София, бул.“*****“.

ПОСТАНОВЯВА заличаване на това обстоятелство по партидата „М.У.“ ЕООД с ЕИК ***** в Търговския регистър и РЮЛНЦ.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд – София в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Препис от влязлото в сила решение да се изпрати на Агенцията по вписванията - Търговски регистър за вписване на заличаването по партидата на „М.У.“ ЕООД с ЕИК *****.

Съдия при Софийски градски съд: _____